

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: O.Č., zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Praha 4, Na
Zlatnici 301/2, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Plzeň,
Škroupova 18, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. května 2014 č.j.
DSH/6238/14

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 22. května 2014 č.j. DSH/6238/14 se z r u š u j e a věc se v r a c í k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. **Žalovaný j e p o v i n e n nahradit žalobci náklady řízení ve výši 11.228,- Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Jaroslava Topola do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Rokycany, odboru dopravy ze dne 3.3.2014 č.j. MeRo/2653/OD/14, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bod třetí a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, pro porušení § 5 odst. 1 písm. a) a § 18 odst. 4 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 3.500,- Kč, zákaz řízení motorových vozidel na 2 měsíce a náhrada nákladů řízení 1.000,- Kč.

Žalobce v **žalobě** tvrdil, že popis skutku neobsahuje dostatečné určení místa spáchání protiprávního jednání, když je identifikováno jako pozemní komunikace v obci Svojkovice ve směru jízdy na obec Volduchy, což nestačí, zvláště je-li uvedená komunikace v obci dlouhá

podle mapy minimálně 1,3 km. Místo protiprávního jednání podle žalobce mělo být určeno konkrétněji, např. souřadnicemi GPS nebo údajem o objektu, před kterým měla být rychlost překročena. Žalobce v žalobě poukázal na rozsudek NSS ze dne 23.11.2010 č.j. 4 As 28/2010-56, podle něhož „specifikace místa protiprávního jednání jako na silnici I. třídy č. 56 na ulici Frýdlantská v obci Frýdek – Místek nebylo řádným způsobem označeno místo, kde by došlo k měření nedovolené rychlosti vozidla.“.

Žalobce rovněž namítal, že mělo dojít k porušení § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, aniž by ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně byl identifikován zvláštní předpis, včetně jeho příslušných ustanovení, která měla být žalobcem porušena. Žalobce tak byl odsouzen za porušení povinností, které ve výroku odsuzujícího rozsudku nejsou vůbec uvedeny, což činí rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost výroku ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen s.ř.s.). Teprve z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně lze vyrozumět, která konkrétní ustanovení zvláštních právních předpisů byla porušena. Jelikož závazný je výrok rozhodnutí, nikoli odůvodnění rozhodnutí, musí podle jeho názoru, podobně jako je tomu v odsuzujících trestních rozsudcích, být veškeré předpisy, pro jejichž porušení byl žalobce uznán vinným, uvedeny ve výroku rozhodnutí.

Žalobce dále v žalobě poukazoval na odborný posudek č. ODP-196/2014/PŠ-TR k měření rychlosti vypracovaný odborným posuzovatelem Mgr. P.Š., v němž byl učiněn závěr, že nebyl dodržen návod k obsluze měřicího radarového zařízení, v důsledku čehož změřená rychlost neodpovídala rychlosti měřeného vozidla. Žalobce zároveň předložil tento odborný posudek a navrhuje jeho provedení jako listinného důkazu. Z předloženého posudku podle žalobce vyplynulo, že obsluha měřicího zařízení nedodržela návodem k obsluze předepsaný odklon úhlu radarového svazku od osy měřeného vozidla.

Rovněž žalobce namítal, že záznam PČR o překročení nejvyšší povolené rychlosti vozidla s fotografií vozidla neobsahuje údaj o místě měření, kdy je uvedeno pouze obec Svojkovice, což podle žalobce nestačí. Dále absentuje údaj, kdo měřil rychlost vozidla. Teprve v průběhu řízení o přestupku ze svědecké výpovědi prap. J.H. bylo zjištěno, že tento prováděl měření rychlosti vozidla. Správní orgán současně neopatřil listinný doklad o proškolení tohoto policisty k obsluze měřicího zařízení, tudíž je podle žalobce pochybnost, zda-li vůbec byl řádně proškolen.

K provedení měření propustnosti skel žalobce namítal, že nebyly dodrženy podmínky návodu k obsluze měřicího zařízení Pocket Detective 2.1, podle něhož před každým měřením musí být očištěna ta část skla, která je měřena, jakož i čočka měřicího zařízení. Podle žalobce žádný ze svědků netvrdil, že by očištění provedl, ani toto není popsáno v úředním záznamu.

Dále žalobce namítal, že správní orgán nesprávně vyhodnotil skutečnost, že užití vozidla s prasklinou ve stíratelné ploše čelního skla přesahující 20 mm bylo protiprávním jednáním. Podle § 36 odst. 1 vyhlášky č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, nesmí být vozidlo mající vadu dle § 36 odst. 3 písm. a) téže vyhlášky použito k

provozu na pozemních komunikacích, vyjma nouzového dojetí. Žalobce poukázal na to, že již v řízení před správním orgánem tvrdil, že užil vozidlo k nouzovému dojetí a k poškození čelního skla došlo pouhých 5 minut před jeho zastavením policisty. Správní orgány jeho výpověď odmítly jako účelovou s tím, že na místě žalobce hlídce policie o poškození čelního skla nic neuvedl a toto neuvedl ani na oznámení přestupku. Podle žalobce skutečnost, že se obviněný nevyjádří na tiskopis oznámení o přestupku, mu nemůže být kladena k tíži. Správní orgán podle žalobce nepoložil policistům otázku, zda jim obviněný sdělil, že k poškození skla došlo cca 5 minut před policejní kontrolou. Skutečnost, že policisté toto sami neuvedli, nelze přičítat k tíži žalobce. Jiná situace by mohla být, pokud by policisté takovou skutečnost rozhodně vyloučili. Podstatné podle žalobce je, že toto své tvrzení předložil již v řízení před správním orgánem I. stupně a že toto vyjádření není v rozporu s žádným jeho dřívějším vyjádřením. Proto nemůže být na něho hleděno jako na účelové. Správní orgány tak podle žalobce nesprávně vyhodnotily trestnost předmětného jednání žalobce.

Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** navrhl zamítnutí žaloby s tím, že výrok rozhodnutí obsahuje údaj, který považuje žalovaný za dostačující. Silnice vedoucí obcí Svojkovice k obci Volduchy začíná odbočkou z pozemní komunikace II/605 a je dlouhá pouze cca 560 m. Z fotodokumentace a z výpovědí policistů je zřejmé, že policisté měření prováděli z boční ulice. Z fotodokumentace je také zřejmé, že stanoviště PČR se nacházelo až u označníku konce obce Svojkovice, kde byl žalobce zastaven k silniční kontrole. Není tedy podle žalovaného pochyb, že stanoviště policistů provádějících měření se nacházelo v obci Svojkovice. Není pochybením, když správní orgán I. stupně neuvedl objekt, u kterého měření probíhalo. Žalobcem citovaný rozsudek na projednávanou věc podle žalovaného nedopadá, neboť NSS posuzoval námitku žalobce, že k měření mohlo dojít i mimo obec. Žalobce ve správním řízení ani v žalobě neargumentuje tím, že mělo k měření rychlosti dojít mimo obec. O místě měření nevznikla žádná pochybnost a skutek byl popsán tak, aby nemohl být zaměněn s jiným. Dále žalovaný uváděl, že ve výroku uvedené porušení § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu spočívalo v tom, že žalobce řídil motorové vozidlo, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem. Tuto jasně definovanou povinnost žalobce porušil, když se na jím užitém vozidle vyskytovala celá řada závad, které byly ve výroku rozhodnutí řádně popsány a které spadají do stanovených technických podmínek vozidel. Ve výroku je tedy podle žalovaného jednoznačně uvedena právní kvalifikace porušení povinnosti stanovené žalobci zákonem o silničním provozu. Konkrétní zvláštní právní předpisy porušené žalobcem jsou uvedeny v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, což považuje žalovaný za dostačující. Mgr. P.Š. není soudním znalcem, odborné vyjádření podal v rámci živnostenského oprávnění. Z výpisu z živnostenského rejstříku nevyplývá, že by k podání odborných vyjádření v oboru doprava byl oprávněn. Vzhledem k tomu, že odborné posudky jsou touto osobou zhotovovány opakovaně, vyžádal si k nim žalovaný stanovisko Českého metrologického institutu, přiložené k vyjádření. Z tohoto vyjádření vyplývá, že k správnosti měření rychlostí jakýmkoli rychloměrem je kompetentní vyjádřit se pouze buď výrobce měřidla, nebo soudní znalec z oboru metrologie. Je tedy na správním orgánu, aby posudek zpracovatelů neidentifikovatelné odbornosti odmítl. Podle žalovaného závěry zhotovitele odborného posudku jako osoby, která není odborně způsobilá, nemohou měření jakkoli zpochybnit. Odborný posudek tak nemůže svědčit o tom, že by obsluha měřícího zařízení nedodržela odklon úhlu radarového svazku od osy měřeného vozidla. Skutkový stav byl zjištěn bez

důvodných pochybností, kdy zejména záznam o přestupku a svědecké výpovědi policistů jednoznačně prokazují spáchání přestupku. O věrohodnosti těchto důkazů nemá žalovaný žádné pochybnosti. Žalovaný nijak nezpochybňuje rozsudek NSS č.j. 3 As 29/2011-56, avšak podle žalovaného není jakákoli pochybnost o dodržení návodu k obsluze radaru. Měření rychlosti bylo prováděno k tomu schváleným silničním radarovým rychloměrem, který byl platně ověřen, což osvědčuje ověřovací list ve spise. Nedostatečně uvedený údaj o výstupu měření v záznamu o přestupku a neuvedení osoby provádějící měření nikterak důkazní sílu záznamu o přestupku neoslabují, když údaj o místu měření včetně směru měření prokazuje oznámení o přestupku. Měření prováděl policista H., což vyplývá z výpovědi obou zakročujících policistů. Provedené důkazy tak nejsou v rozporu a vzájemně se doplňují a o místu měření nevznikla žádná pochybnost, když údaj GPS je pouze doplňkový. NSS dovodil nadbytečnost zjišťování, zda k obsluze měřícího zařízení byli policisté oprávněni a proškoleni, neboť jsou k této činnosti oprávněni ze zákona. Správním orgánům nepřísluší hodnotit aktivitu Policie ČR při provádění dohledu nad bezpečností provozu na pozemních komunikacích. V této souvislosti žalovaný odkázal na rozsudek NSS ze dne 5.10.2013 č.j. 5 As 110/2012-26. Žalovaný nemá žádné pochybnosti ani o tom, že byl dodržen návod k obsluze měřícího zařízení Pocket Detective 2.1. Byla navíc zjištěna propustnost markantně nižší, než je právními předpisy dovolená hodnota u bočních skel 70%. Měření dotčeným přístrojem navíc není ve věci jediným důkazem, kdy je významná i pořízená fotodokumentace, která sama jednoznačně prokazuje, že zrcadlení je u bočního skla vozidla žalobce téměř kompletní a do vozidla není téměř vidět. I pouhým okem je tak patrné, že boční skla vozidla žalobce byla zatemněna nad přípustnou mez.

Součástí **správního spisu** je oznámení o přestupku ze dne 7.7.2013, podle něhož žalobce v tento den v 16:20 hodin řídil motorové vozidlo VW Bora RZ ... ze směru od obce Svojkovice směrem na obec Volduchy na silnici III/2323, když v obci Svojkovice mu byla naměřena rychlost po zohlednění tolerance 81 km/h. Dále bylo zjištěno, že žalobce opakovaně v jednom roce (27.10.2012) porušil § 125c odst. 1 písm. f) bod třetí zákona č. 361/2000 Sb. Dále byla zjištěna zakrytá činná plocha světel (mračítka), neschválené xenonové osvětlení, fólie na čelním skle, překročení nedovolené propustnosti předních bočních autoskel, prasklé čelní sklo, neschválení rozměru pneu a v povinné výbavě chybějící pojistky a žárovky. Žalobce oznámení o přestupku odmítl podepsat. Podle úředního záznamu PČR z téhož dne žalobce po poučení podle § 61 zákona č. 273/2008 Sb. uvedl, že nesouhlasí, že má právního zástupce a k ničemu se nebude vyjadřovat. V radarovém záznamu o přestupku absentuje údaj o místě měření a osoba, která měřila a svědek měření. Dále je součástí spisu protokol o měření propustnosti skel, podle něhož byla provedena 4 měření pravého předního skla a levého předního skla s výslednými hodnotami 19,8 a 19,4. Na fotografiích je výrazně tmavší přední sklo, dále prasklina na čelním skle, výsledky měření přístrojem Pocket Detective zrcadlící se přední osvětlení, velikost použitých pneumatik a polepené zadní sklo. Součástí spisu je i ověřovací list použitého silničního radarového rychloměru Ramer 7CCD.

Ve vyjádření ze dne 15.11.2013 žalobce namítal, že prasklina čelního skla byla mimo zorné pole řidiče v místě, kde smí být vylepena dálniční známka. K této prasklině mělo dojít 5 minut před zastavením vozidla hlídkou policie a užití takového vozidla splňovalo podmínky nouzového dojetí k nejbližšímu místu vhodnému k odstavení vozidla (autoservis).

Svědék M.M. dne 12.2.2014 uvedl, že v předmětný den prováděl jeho kolega H. obsluhu radaru, a svědek sám byl na stanovišti, kde vyřizovali přestupky. Kolega mu nahlásil vysílačkou vozidlo VW jedoucí vyšší rychlostí než 80 km/h. Již poté měl uvedené vozidlo na dohled po celou dobu. Při kontrole vozidla bylo zjištěno, že věc není možné řešit na místě blokově, protože řidič má během 1 roku tento přestupek opakovaně. Dále svědek zjistil při kontrole vozidla technické závady, a to prasklé čelní sklo ve stírané ploše, fólie na bočních předních oknech, které neměly dostatečnou propustnost světla dle měřicího přístroje, který byl podle svědka nakalibrován. Dále byly zjištěny namontované neschválené pneumatiky a mračítka na předních světlometech, které nadto byly xenonové, jež nebyly schváleny pro uvedení typ vozidla. Svědek provedl fotodokumentaci závad.

Svědék J.H. uvedl, že prováděl obsluhu radaru Ramer 7CCD, k čemuž byl vyškolen. S vozidlem zaparkoval v boční ulici obce Svojkovice a měření prováděl v obci Svojkovice ve směru na obec Volduchy. Radar byl nastaven dle návodu k obsluze a místo měření bylo vytipováno právě dle návodu k měření. Na fotografii není záměrný kříž, neboť tento se používá v případě, kdy se měří kolona vozidel, a kříž označuje vozidlo v koloně. V daném případě jelo jenom jedno vozidlo, což vyplývá z fotografie, a vozidla na fotografii vlevo jsou zaparkovaná. Ohnisková vzdálenost se na fotografii nezobrazuje a nemá vliv na prováděné měření, na radaru se nastavuje pouze vzdálenost měření a směr měření vozidel, tedy zda se měří na příjezdu nebo odjezdu.

Správní orgán I. stupně měl za prokázané překročení nejvyšší povolené rychlosti záznamem o přestupku, který je podložen provedenými svědeckými výpověďmi svědků. K otázce jejich proškolení správní orgán uvedl, že je povinností služebních vedoucích pracovníků PČR, aby do služby veleli dostatečně odborně způsobilé policisty, kteří byli řádně proškoleni k výkonu služby i k obsluze zařízení využívaných v rámci výkonu služby, a není povinností správních orgánů dokazovat, zda se příslušník PČR podrobil konkrétnímu proškolení. Chybějící údaj na záznamu o přestupku o tom, kdo prováděl měření, byl odstraněn svědeckými výpověďmi. K námitce, že není uvedena vzdálenost měření a není tak přezkoumatelné, zda byl dodržen interval minimální a maximální vzdálenosti měření, správní orgán uvedl, že pokud by byla nastavena vzdálenost nevyhovující nastavení, nebylo by měření provedeno a ohlásilo by chybu. K případným drobným odchylkám se odčítá odchylka 3% ve prospěch obviněného. K tvrzení, že není průkazné, že bylo změřeno právě vozidlo obviněného, když na fotografii jsou vyobrazena tři vozidla a absentuje zaměřovací kříž, správní orgán uvedl, že ve spodním okně je zvětšenina registrační značky, kterou je možné přečíst. Na snímku jsou sice tři vozidla, ale pouze vozidlo žalobce je tovární značky VW Bora a je focena jeho zadní část, neboť bylo prováděno měření vozidel odjíždějících od rychloměru, což vyplývá i z fotografie vlevo nahoře v podobě bílé šipky směrem vzhůru. Zbývá dvě vozidla jsou v levé části snímku a z fotografie jednoznačně vyplývá, že jsou v době měření bez pohybu, což je vidět i na kolech těchto vozidel, a dále jsou obě přední části k radarovému rychloměru. Nejsou tak pochybnosti o tom, že bylo měřeno právě předmětné vozidlo.

Správní orgán I. stupně měl dále za prokázané, že vozidlo nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, když na vozidle byla zakrytá činná plocha předních světlometů v rozporu s § 32 odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., bylo užito neschválené

xenonové osvětlení v rozporu s § 18 odst. 1 vyhlášky č. 341/2002, na vozidle byla fólie na čelním skle a na bočních předních sklech, čímž byla snížena propustnost bočních předních skel pod přípustnou mez zjevně nižší než 70%, když se jedná o závadu ohrožující bezpečnost silničního provozu ve smyslu § 36 odst. 3 písm. b) vyhlášky č. 341/2002. Na vozidle bylo dále zjištěno prasklé čelní sklo ve stírané ploše o velikost větší než 2 cm, kdy se jedná o závadu na vozidle ohrožující bezpečnost provozu dle § 36 odst. 3 písm. a) vyhlášky č. 341/2002. Na vozidle byl namontován neschválený rozměr pneumatik v rozporu s § 21 odst. 3 vyhlášky č. 341/2002 Sb. Toto protiprávní jednání bylo podle správního orgánu I. stupně prokázáno výsledkem svědka M., protokolem o měření propustnosti autoskel, fotodokumentací zjištěných závad včetně měření propustnosti skel. Je zdokumentováno nalepení fólie na čelním skle a poškození čelního skla, kdy prasklina zasahuje do stíratelné plochy a je větší než 2 cm, přičemž není v místě, kde je nalepena dálniční známka, neboť z fotografie vyplývá, že dálniční známka je na čelním skle nalepená. Na fotografii je zdokumentováno umístění stínítek na činné ploše předních světel a jsou zdokumentovány přední xenonové světlomety včetně montáže v prostoru motoru. Jsou rovněž zdokumentovány pneumatiky značky Michelin s označením 20/65-18, kdy v technickém průkazu jsou schválené 195/65 R 15 a jako možné alternativní 205/55 R 16 nebo 225/45 R 17. Na uvedeném vozidle není schválen typ R 18. Chybějící žárovky a pojistky nebyly správním orgánem prokázány a nebylo k nim dále přihlíženo. Správní orgán k námitce neprokázání umístění nesprávných pneumatik dále uvedl, že na fotodokumentaci je zdokumentován rozměr pneumatik včetně vzorku a součástí spisu je i kopie technického průkazu se schválenými pneumatikami. K námitce, že nebylo prokázáno, že by světlomety byly xenonové, správní orgán uvedl, že jsou na fotografii zdokumentovány xenonové světlomety i v motorové části namontované trafo, připojené do reflektorů. Prasklina je ve stírané ploše čelního skla o velikosti větší než 2 cm a tímto je i v zorném poli řidiče a tato prasklina není v místě nalepení dálniční známky, neboť na fotografii je dálniční známka zdokumentována. Rovněž ze strany řidiče způsob jízdy – překročení rychlosti v obci – neodpovídá nouzovému dojetí, kdy se obviněný k poškození čelního skla nevyjádřil a neuvedl to ani na oznámení přestupku, kde se k věci mohl vyjádřit. Z těchto důvodů správní orgán odmítl tvrzení o tom, že k prasklině došlo cca 5 minut před zastavením vozidla a že užití vozidla splňovalo podmínky nouzového dojetí k nejbližšímu místu vhodnému k odstavení vozidla (autoservis). Toto hodnotil správní orgán I. stupně jako vyjádření nevěrohodné a účelové. Zatemnění předních bočních skel na propustnost zjevně nižší než 70% je podle správního orgánu patrné již na pořízené fotodokumentaci a je prokázáno i provedeným měřením kalibrovaným měřidlem. Průběh měření je zdokumentován i na fotodokumentaci i na protokolu o měření. Atest avizovaný žalobcem při jednání předložen nebyl. Správní orgán poukázal na to, že hodnota propustnosti u schválené fólie na předních bočních sklech je uvedena na nálepce s nápisem atest 8 SD, jež musí být umístěna mezi sklem a fólií. Toto označení na vozidle dle fotodokumentace není.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které ani přes výzvu správního orgánu neodůvodnil. Následně žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí poukázal na ust. § 89 odst. 2 správního řádu s tím, že z hlediska správnosti přezkoumává odvolací orgán napadené rozhodnutí v rozsahu námitek, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. Žalobce ani přes výzvu neuvedl, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá a žalovaný neshledal veřejný zájem na přezkoumání správnosti napadeného rozhodnutí. V rámci přezkumu se

žalovaný zabýval otázkou dodržení § 3 a § 52 správního řádu a shledal, že bylo provedeno dokazování v potřebném rozsahu. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí byl na podkladě provedených důkazů, jež tvoří ucelený řetězec, vyvozen logický závěr o zavinění přestupků žalobcem.

O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen s.r.s.), neboť s tím žalovaný souhlasil a žalobce se k tomu ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

Soud k jednotlivým námitkám uvádí následující:

Důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí je nepřezkoumatelný výrok o vině. Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., k čemuž mělo dojít porušením § 5 odst. 1 písm. a) tohoto zákona. *"Protože sběrná skutková podstata obsažená v § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, obsahuje normu odkazující, a také § 5 odst. 1 písm. a) téhož zákona obsahuje pouze obecně formulovanou povinnost řidiče užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, musí být součástí právní kvalifikace skutku v souladu s § 68 odst. 2 správního řádu a § 77 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, také uvedení ustanovení zvláštního právního předpisu, které technické podmínky pro užití motorového vozidla, jež nebyly naplněny, stanoví. Tento požadavek odpovídá i doktríně trestního práva, podle níž je u trestných činů s blanketní dispozicí třeba ve výroku uvést odkaz na přesné ustanovení právní normy, která byla zaviněným jednáním porušena."* (Podle rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky Liberec, ze dne 09.04.2015, čj. **60 A 10/2014 - 33**, publikováno na www.nssoud.cz)

Podle názoru zdejšího soudu lze tyto závěry aplikovat i na právě projednávanou věc. V daném případě bylo žalobci kladeno za vinu nesplnění více technických podmínek stanovených pro provoz na pozemních komunikacích. Ve výroku napadeného rozhodnutí je proto nutné přiřadit ke každému protiprávnímu jednání konkrétní ust. právních předpisů, jež měla být porušena. V případě obecné odkazovací normy ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. je zapotřebí též uvedení příslušných podzákonných norem. Jen přesným popisem jednotlivých závad spolu s konkrétním označením nedodržených ust. je výrok rozhodnutí o přestupku dostatečně určitý a nezaměnitelný. Umožňuje mimojiné nepochybným způsobem odlišit závady na vozidle, které lze zařadit mezi závady podle § 36 odst. 1 vyhlášky č. 341/2002 Sb., tj. závady ohrožující bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, při nichž nesmí být vozidlo užito v provozu na pozemních komunikacích, s výjimkou nouzového dojetí. Soud tudíž posoudil uvedený nedostatek výroku o vině za procesní pochybení, které mohlo mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé, a zavázal žalovaného k jeho odstranění.

Ostatní námitky soud neshledal důvodnými.

Soud neuznal tvrzení žalobce o nedostatečném vymezení místa spáchání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší povolené rychlosti ve výroku prvostupňového rozhodnutí. Jak správně poukázal žalovaný ve vyjádření k žalobě, žalobce ani nenamítal, že by k

naměření rychlosti jeho vozidla mohlo dojít mimo území obce. Pochybnosti o místu změření nevznikají, ani přestože na záznamu o přestupku pořízeném radarem není uveden údaj o místu měření. Z výpovědí zakročujících policistů lze totiž jednoznačně určit postavení radaru (odbočka v obci) i hlídky zastavující již změřená vozidla (u označení konce obce). Na základě těchto skutečností absentují pochybnosti o tom, že by mohlo ke změření rychlosti vozidla žalobce dojít mimo obec. Označení obce a směru jízdy ve výroku o vině je tudíž podle soudu dostatečné pro nezaměnitelnost skutku.

Soud neakceptoval námitku možného nesprávného změření rychlosti v důsledku nedodržení odklonu úhlu radarového svazku od osy změřeného vozidla. Soud ani neprováděl důkaz tzv. odborným posudkem Mgr. Š., a to z toho důvodu, že má soud skutkový stav za dostatečně a bez pochybností prokázaný dosavadními důkazy (zejména záznamem z radaru, oznámením o přestupku, výpověďmi policistů).

Důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí nemůže být ani namítaná absence dokladu o proškolení policistů k obsluze radarového zařízení, neboť jak správně uvedl žalovaný s poukazem na přílehlavou judikaturu NSS (ve výše shrnutém obsahu vyjádření k žalobce), policie je k této činnosti oprávněna ze zákona.

Soud nepovažuje za důvodné ani žalobní tvrzení, že před měřením propustnosti skel nebyla tato očištěna v rozporu s návodem k obsluze zařízení Pocket Detective. Z pouhé skutečnosti, že očištění skel policisté ve svých výpovědích nezmínili spontánně (bez konkrétního dotazu správního orgánu či žalobce), nelze bez dalšího tvrdit, že očištění skla nebylo provedeno. Ani z fotodokumentace obsažené ve správním spise nevyplývá žádné pochybení (např. znečištěná skla znemožňující řádné měření). Žalobce navíc tvrzení o neočištění skel uvedl teprve v žalobě, tedy s časovým odstupem 1 roku od spáchání přestupku, proto se toto tvrzení jeví soudu jako účelové.

Ani námitka žalobce, že užil vozidlo k nouzovému dojetí, není podle názoru soudu důvodná a správní orgány se s ní dostatečně a logicky vypořádaly a soud se s jejich závěry shoduje. Toto žalobcovo tvrzení lze hodnotit jako účelové, přestože bylo vzneseno již v průběhu řízení před správním orgánem. Pokud by totiž žalobce skutečně použil vozidlo v inkriminované době pouze k nouzovému dojetí, bylo by logické, aby se takovou argumentací žalobce bránil již při policejní kontrole, která mu vytýkala závady na vozidle. Rovněž lze přisvědčit správnímu orgánu v tom, že ani žalobcův způsob jízdy rychlostí výrazně překračující povolený limit neodpovídá jízdě v nouzovém režimu.

Jelikož však byla shledána napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným z výše uvedeného důvodu, soud je zrušil podle § 76 s.ř.s. a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému, kterého současně zavázal k odstranění vytýkané vady.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., a žalobci, který měl ve věci plný úspěch, byla přiznána náhrada za zaplacený soudní poplatek, a dále za náklady právního zastoupení sestávajícího ze 2 úkonů právní služby á 3.100,- Kč a 2 režijních paušálů á 300,- Kč, navýšených o 21% DPH.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 30. září 2015

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Bc. Michaela Karásková